

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

DEN 4 FEBRUARI 1906.

N° 19

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Hugo Hammarskjöld. — Från Riksdagens utskott. — Christian IX — Fredrik VIII. — "Moin" af R. Berndes. — Från Mozartjubileet i Stockholm. — Konungens af Spanien förlofning. — Tvänne violoncellister. — C. F. Lundqvist. — Den engelska valstriden. — Från Marocko-konferensen. — Senaste bilder från Tsarskoe-Selo. — Eleonora Duse. — Licium. — Veckans porträttgalleri. — Konflikten mellan Frankrike och Venezuela.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906.

Foto. Liljeström, Stockholm.

HUGO HAMMARSKJÖLD.
ARKITEKT. RIKSDAGSMAN.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—G. 10

HUGO HAMMARSKJÖLD.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Sextio år fyllde nyss en af Andra kammarens mest bemärkte ledamöter, hvilken trots en jämförelsevis kort riksdagstid anses vara en af dem, som i denna stund betyda något verkligt i svensk politik. Arkitekten Hugo Hammarskjöld, representanten för Sevede och Tunaläns domsaga af Kalmar län, föddes i Tuna församling af nyssnämnda län år 1845, blef student i Uppsala 1863, utexaminerades som arkitekt från Konstakademien 1869 men återvände sedermera till hembygden, där han som delägare i familjegodset Tuna ägnade sig åt landtbruket och snart spelade en framstående roll i länets allmänna angelägenheter. Från 1884 upprepade gånger ledamot af Kalmar läns norra landsting, blef 1897 dess vice ordförande och har jämväl både som ledamot och i sistnämnda egenskap ägnat sina krafter åt de betydelsefulla ekonomiska och samhällseliga uppgifter, som älligga hushållningssällskapets förvaltningsutskott. Den verksamhet, han på dessa och andra områden af offentlig natur utfövat inom länet och hembygden, har erkänts äfven af politiska motståndare såsom i hög grad förtjänstfull och präglad af erfarenhet, praktisk blick, klokhet och takt. I kyrkomötet har han dessutom deltagit såsom lekmannaombud från Linköpings stift 1893, 1898 och 1903.

När man från en politiskt oliktankandes ståndpunkt skall bedöma Hugo Hammarskjölds verksamhet som riksdagsman, kan man svårligen undertrycka den uppfattningen, att han är en mera utpräglad partiman af konservativt skaplynne, än han själf torde vara benägen att vidgå. Den konservatism han företräder är ju i och för sig ingalunda outrerad, och med den förernas liksom hos landtmannapartiet, äfven sedan det blifvit ett tämligen utprägladt högerparti, en starkt framträdande sparsamhetstendens. Men konservatismen är hos honom i alla händelser uppenbarligen den starkaste tågan i personlighetens innersta. Sådana personligheter ha i alla tider och i alla länder funnits också inom de liberala partierna, till hvilka de, trots den medfödda läggningens inre motstånd, efter hand anslutit sig på grund af småningom vunnne öfvertygelse om rättvisan och samhällsnyttan af en beslutsamt frisinnad reformpolitik. Ofta, torde man kunna säga, ha just dessa af naturen försiktiga och mot det gamla pietetsfulla män blifvit de främsta bärarne af en sådan politik. Om det verkligen vore en allmängiltig sanning, att "den, som vid 20 års ålder ej är radikal, har intet hjärta, och den som vid 40 år ej är konservativ, har intet hufvud", skulle Gladstone vara frändömd både hjärta och hufvud. Hos honom och många de ypperste målmännen för en målmedveten liberal politik var det föreningen och sammansmältningen af dylika motsatser, som utgjorde sjäfvä kraften i deras verk, och vår egen inre historia under det gångna seklet har talrika exempel i mindre skala på riktigheten af denna iakttagelse. Bland dagens större och smärre personligheter inom svensk politik kunde man, med måttens vederbörliga reducering, lätt finna ytterligare bekräftelser härpå, och det liberala partiet i Andra kammaren har alltifrån sin tillkomst för 6 år sedan räknat åtskilliga ledamöter, och det ingalunda bland de sämste, som af natur och skaplynne kanske äro lika konservativa som arkitekten Hammarskjöld. Skillnaden mellan den och honom torde vara den, att de fått blicken mera öppnad för rådande orättvisor och missförhållanden i samhället och lärt sig se det enda varaktigt verksamma botemedlet i fri-

het och demokrati. Icke som skulle Hammarskjöld vara starrblind i detta afseende, men många yttre och inre omständigheter torde här ha skapat en gradskillnad, som är afgörande nog.

Under den riksdagsperiod, som omfattar åren 1894—96, tillhörde H. för första gången riksdagen och blef genast invald som suppleant och sedermera som ledamot af tillfälligt utskott i Andra kammaren. Redan framträdde de framstående och vinnande personliga egenskaper, isynnerhet i debatten, hvilka förskaffat honom den ställning han har inom riksdagspolitiken. Framför allt var det emellertid under denna tid praktiskt ekonomiska frågor, som lade beslag på hans intresse, och särskildt förtjänar det nämnas, att han genom sina tre motioner åren 1894, 1895 och 1896 — de enda han väckte under denna period — mer än de flesta torde ha bidragit till att förbereda den omfattande skogslagstiftning, som ändtligen år 1903 blef en verklighet. Utpräglad protektionist, satte han dock gränser för sin tullifver och blef på grund af sitt motstånd mot fläsktullen icke heller omvuld under de två följande perioderna. År 1902 återbördades han emellertid till Andra kammaren, där han genast under remissdebatten vid 1903 års riksdags början väckte uppmärksamhet med ett stort anlagd anförande om landets ekonomiska och finansiella ställning, som han fann betänkelig på grund af den tilltagande "sporten att rulla med millionerna". Omedelbart härefter valdes han till suppleant i statsutskottet, bibehöll denna post äfven år 1904 men insattes 1905 som ordinarie ledamot i konstitutionsutskottet. Det proportionella valsättet har i honom haft en öfvertygad anhängare — om han och hans meningsfränder vilja gå därhän att fortfarande och inför den situation, som inträdt från och med höstens allmänna val, vilja uppställa detta valsätt som ett oefftergiftigt villkor för själfva rösträttsreformen, skall snart blifva uppenbart.

Under den första urtima riksdagen förlidet år uppträdde Hammarskjöld mot det förslag till unionsafveckling, som framlagts af den Ramstedtska ministären. Hans anförande, liksom justifieradet Tryggers och sedermera statsrådet G. A. Bergs i Första kammaren, innebar ett ogillande af en så långt drifven beskedlighet gentemot normännens flagranta rättskränkning, men liksom de nämnda båda talarne gjorde han på samma gång bestämd front mot vissa extrema yrkanden, som framkommit från högerhåll, och då Frithiof Nansen inför sin engelska publik kännetecknat Hammarskjölds uppträdande såsom obehärskad och våldsam, så är detta ett lika godt prof på normannens sanningskärlek och vederhäftighet, som när han samtidigt uppger att den sålunda karaktäriserade var en af den svenska regeringens delegerade vid Karlstads-konferensen!

Från och med innevarande riksdag tillhör H. ej längre landtmannapartiet, hvari han förut under hela sin riksdagstid varit ledamot, utan står som en af de ledande männen i det nya högerparti, som under namn af Nationella Framstegspartiet för kort tid sedan framträdde. I hvad mån partiet skall göra skäl för sitt anspråk på framstegsvänlighet kommer att pröfvas den dag då rösträttsfrågan afgöres i Andra kammaren, och därvid torde ej litet komma att bero på den ställning hr Hammarskjöld ämnar intaga till frågan.

Erik B. Rinman.

FRÅN RIKSDAGENS UTSKOTT: BEVILLNINGSGRÄNSUTSKOTTET.

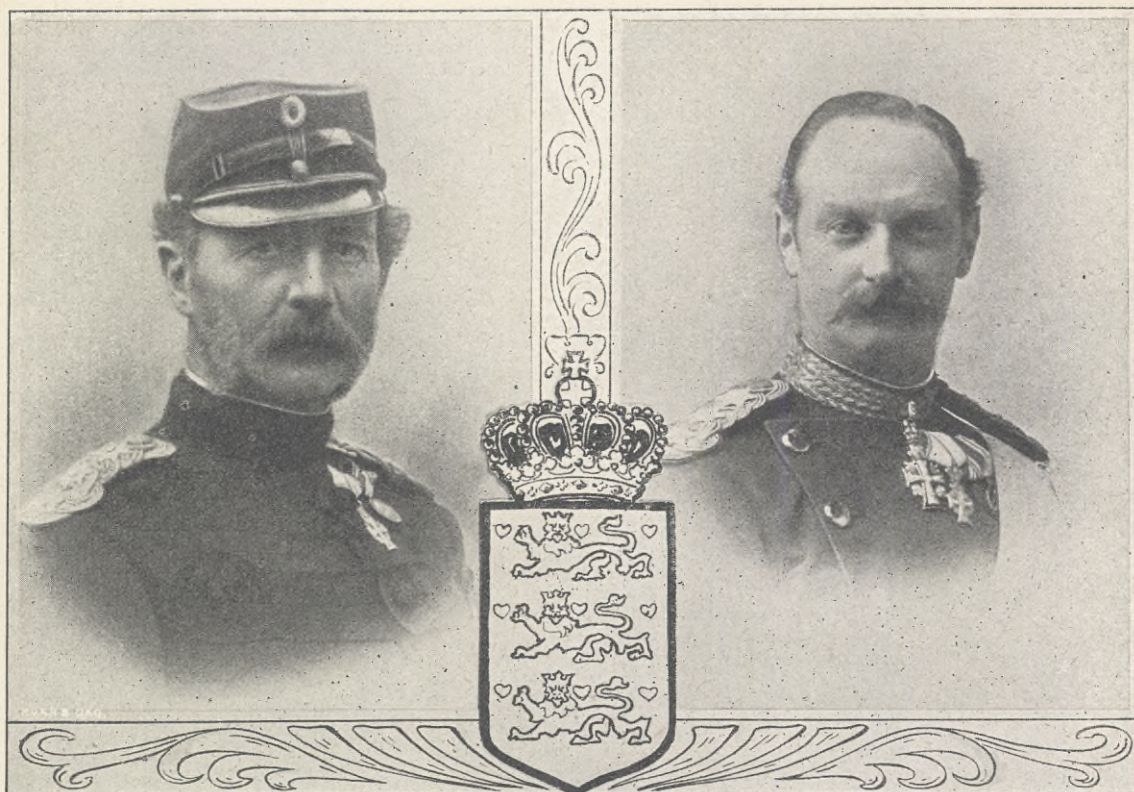

HVAR 8 DAG

— 295 —

Å hvarje lagtima riksdag skola, som bekan¹, inom sex dagar efter dess öppnande tillsättas ett konstitutionsutskott, ett statsutskott, ett bevillningsutskott, ett bankoutskott och ett lagutskott. — H. S. D. kan i detta nummer visa en bild af bevillningsutskottet vid årets riksdag. Detta utskott skall bestå af 20 ledamöter, hälften från hvardera kammaren. — Bevillningsutskottet åligger, enligt riksdagsordningen, att bereda alla dit från kammarna hänvisade frågor, som angå förändring uti föreskrifterna om bevillnings utgörande, att förslagsvis beräkna inkomsterna af de särskilda bevillningarna, och att, sedan statsverkets behof blifvit utredda och bestämda, opåmint föreslå sättet för bevillningens ökande, om det erfordras, eller dess mins-

kande om sådant kan äga rum, och i sammanhang därmed till riksdagen afgifva förslag till bevillningsstadgar. Utskottet må därjämte uti bevillningsfråga föreslå hvad det anser billigt och nyttigt. — Vi namn'eckna från vänster å bilden räknadt och bordet rundt: Hrr Söderberg (P. M.), Almström, Bernström, Walin, Trolle, Hammarström, Nisser, Lundsten, Bohnstedt, Cavalli (ordf.), Broomé, (v. ordf.), Ericsson (O. A.), Jansson, Berg, Söderberg (S.), Karlsson (K. G.), Höjer, Lindblad, Roos, Branting; i soffan från venster: Nyström, Karlsson (K.), Eriksson, Palme. En del ledamöter och suppleanter voro icke närvarande vid det sammanträde då vår fotografi togs.

* 8 APRIL 1818. † 29 JANUARI 1906.

* 3 JUNI 1843.

Lugnt och fridfullt afsmnade Danmarks vördnadsbjudande monark efter en skiftesrik lefnad såsom regent. Ärad och älskad af sitt folk, har han under mer än fyra decennier med klokhet ledt landet genom onda och fram till goda tider. Sverige har i honom haft en vänsinnad grannkonung, och väl visade konung Christian detta särskildt i dessa senaste tider då svek hotade vårt land. I svenska sinnen skall lefva minnet af den rättrådige och vänsälle konung Christian.

Vid nära 63 års ålder efterträder Fredrik VIII sin fader å Danmarks tron. — Förmäld med Carl XV:s dotter, är den nye konungen nära befryndad med vårt konungahus. Vid de flertaliga tillfällen då dåvarande kronprinsparet gästade vårt land, har detsamma rönt alla bevis på sympati. Det blir nu en svår och vanskelig uppgift för den nye konungen att söka återknyta det vänskapsband mellan svenska och danska folken, som i oförståelse af redligt svenskt sinnelag blifvit lossadt.

MOLN.

FÖR HVAR 8 DAG AF R. BERNDES.

— Hvarför svarar du ej, upprepade den unga flickan för väl tionde gången och gaf sin manliga följeslagare ett förebrående ögonkast.

— Hur lycklig var jag ej de första månaderna af vår förlofningsstid fortsatte hon suckande. Då förstod du mig, och jag kunde öppna mitt hjärta för dig, och du sade hvad du tänkte. Men nu hur förändrad är du ej! Du *måste* svara mig, Nils, snyftade hon till.

— Hvad tjänar det till? Du känner dig ju ständigt sårad både af mina svar och min tystnad. Han stötte nästan fram hvarje ord liksom hade svaret kostat honom en stor ansträngning.

En paus uppstod. Hon satt på en mossbelupen sten med händerna för ansiktet och snyftade och skakade, under det att den unge mannen halflåg ett stycke längre ned. Det susade i talkronorna, och skogens alla sångare läto höra sina klara toner. Då

och då skar en nötskrikas gälla rop genom luften, och spillkråkan hamrade med all kraft på en gammal torr aspstam. En ekorre satte då och då de mjuka tallgrenarne i rörelse och smackade i takt med sina snabba fötter, då de afmätt och kraftigt trycktes mot tallbarkens flagor.

Slutligen tittade den unga flickan upp och kastade en förtrytsam blick på mannen vid hennes fötter.

— Du älskar mig ej längre, annars skulle du söka förstå mig. Men det är just detta du icke gör. Hölle du fortfarande af mig, som förr, skulle du visa mig litet deltagande. Du skulle göra dig litet möda med att följa mina tankar och känslor, men som det nu är, torde det vara bäst för oss, att våra vägar skiljas.

Åter begrafde hon sitt ansikte i händerna, och hela hennes späda gestalt skälfdes af undertryckta snyftningar.

Det ryckte till kring hans mun, och en svag blekhet öfverfor hans drag. Kanske berodde denna förändring också på, att ett litet moln tillfälligtvis skymde solen.

— Är det så, att du ej själf känner, huruvida jag fortfarande håller af dig som förr, så vill jag ingalunda söka med ord öfvertyga dig därom. Men du har rätt, fullkomligt rätt i hvad du sade om skilsmässa, ty om vi ej lyckas förstå hvarandra nu, kunna vi ej heller gifta oss. Samlifvet komme att bli ett enda missförstånd. Bäst därför att vi skiljas, ju förr dess hällre.

Han reste sig och såg frågande på sin fästmö, men som intet svar kom öfver hennes läppar, tog han hennes tystnad för ett medgifvande, att han slutligen förstått henne.

Han stod fortfarande kvar och vred på ringen, men flickan hvarken såg upp eller lät höra ett ord.

— Skola vi nu genast... eller skola vi för syns skull ännu några dagar bära våra ringar! Frågan arbetade sig fram mellan hans läppar.

Hon ryckte till som om han slagit henne.

— Nils, utropade hon i hjärtskärande ton, är det ditt allvar!

— Du vill ju ha' det så.

— Nils, Nils, älskar du mig verkligen? Nej, då kunde du ej vara så hård!

Återigen blef det tyst en stund. Den unge mannen stod kvar i samma ställning, men slutligen smög han sig sakta nedåt vägen. Inom sig själf måste han

erkänna, att han för ingen del önskade skilsmässa. Ej håller kunde han undgå att känna sitt eget samvete ogilla hans uppförande, ehuru stoltheten hindrade honom att räcka handen till försoning. Möjligen fruktade han också att möta sin fästmö's förebräelser; däraf hade han fått nog. Han, en fri, kraftig man, skulle låta öfvermanna sig af en flickas nyckfulla lynne.

Hvarje steg, som aflägsnade honom från fästmön, kändes som knifhugg och fötterna började blifva tunga som bly. Han såg sig förstulet tillbaka. Flickan låg på knä med hufvudet tryckt mot stenens mjuka moss. Hon skakade i häjdlös gråt. Det rika, vackra håret, som han smekt så många gånger, hade fallit ned öfver hennes vänstra skuldra och dolde ansiktet för honom. Det kändes som glödande järn i hjärta, och han stirrade förtviflad framför sig. Han tog ett steg tillbaka, men genast uppreste sig stoltheten och hindrade honom att följa sitt hjärtas första goda ingivelse. Då nåddes hans öra af ett och annat ord mellan snyftningarne:

— Nils, Nils, jag har varit stygg! O, Nils förlåt, kom!

Se'n vek allt för en enda tanke, tanken på den älskades sorg och smärta. Med några hastiga språng nådde han flickan, böjde sig ned bredvid henne och lade sin arm om hennes darrande midja så lätt, så varligt, som om han tagit i ett barn.

— Greta, förlåt och glöm!

FRÅN MOZARTJUBILEET I STOCKHOLM.

Ett hundrafemtioårsdagen af Mozarts födelse har, som naturligt är, firats på många ställen i världen, med särskilda fästrepresentationer, o. s. v. K. Teatern i Stockholm uppförde på själfva minnesdagen den 27 januari "Don Juan" med ny utstyrsel och en del andra

nya sceniska arrangemang, hvilka dock af musk-recensenterna varit föremål för mycken kritik. Den 28 januari gafs å K. Teatern "Trollflöjten" och den 29 "Figaros bröllop" — alltså en liten Mozart-cykel. Vi lämna här bilder af några af hufvudrollernas innehafvare.

Från vänster: Hr Forsell som "Don Juan"; Fru Östberg som "Nattens drottning"; Fru Hellström som "Pamina" och Hr Malm som "Pamino".

HVAR 8 DAG.

Klöhn; Kem. A.-B. Bengt Nilföreläpare SHÄLM—Öbg.

KONUNGENS AF SPANIEN FÖRLOFNING.

FRÅN VÅR KORRESPONDENT I PARIS.

Efter porträtt. PRINSESSAN ENA AF BATTENBERG.

Då dessa rader läsas torde redan telegrafen ha hunnit meddela konung Alfons XIII:s förlofning med prinsessan Ena af Battenberg. Och Paris är hänryckt, betydligt mer än Madrid. Det är inom Frankrikes gränser, vid den fashionabla plagen Biarritz som spanske konungen och hans blivande drottning i dessa dagar sammanträffat. Då änkedrottningen af Spanien om några dagar inträffar i Biarritz skall förlofningen eklateras och förmälingen torde komma att äga rum inom den snaraste framtiden; man har redan varit i tillfälle att beundra brudräkten!

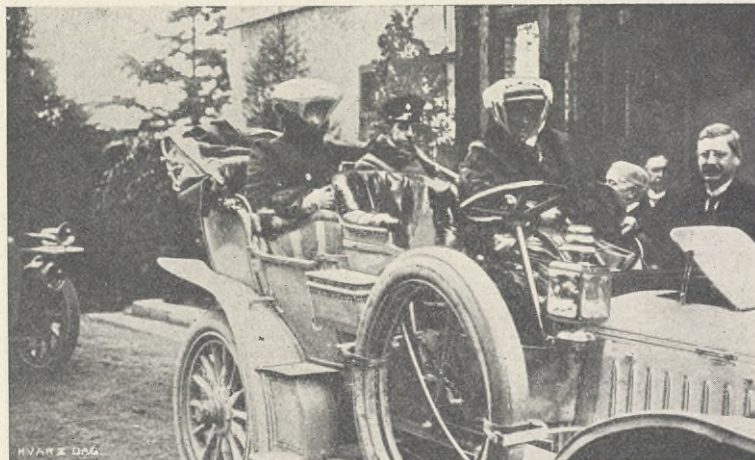
Men det kan äfven sägas vara franskt inflytande som afgjort konung Alfonsos val. Giftermålet torde ha föga politisk betydelse och närmast bestämts af önskan att tillföra Habsburgarnes gamla furstesläkt yngre och friskare blod. Att valet i detta fall kommit att falla på prinsessan Ena påstås i välinitierade kretsar denna ha att tacka sin gudmor, den spanskfödda exkessarinnan Eugénie af Frankrike. Det är denna som förmått prinsessan att öfvergå till katolicismen — ett af villkoren för påvens samtycke till giftermålet. Det är likaledes hon som består prinsessans konungsligt dyrbara utstyrsel, dyrbarare än hvad den ej rika battenbergiska furstefamiljen skulle varit i stånd till. Men Spaniens grander äro henne ej riktigt tack samma...

De anstolta spanska ädlingarne och med dem änkedrottningen se i sin konung Karl V:s ättling och tala om hans giftermål med den förtju-

sande engelska prinsessan med ett visst missnöje. Familjen Battenberg intar visserligen en framstående plats vid det engelska hofvet men äger furstlig värdighet blott sedan 1858. Och de missbelätna granderna veta att berättas, att prinsessans stammoder var kammarjungfru hos en landtgrevinna af Hessen-Darmstadt. 1776 följde denna sin härskarinnas till ryska hofvet där hon blef gift med en rysk vojvod med grefvetitel men af judisk härstamning. En dotterdotter till dem blef prins Alexanders af Hessen maka i morgonafiskt äktenskap. Det är hennes barn som uppkallades efter staden Battenberg och som slutligen upphöjdes i furstligt stånd.

Det är väl antagligt att drottning Ena inom kort skall förstå att göra sig lika kär för Spaniens chevalereska söner, som hennes landsmaninna prinsessan Margareta redan är vorden i sitt nya fädernesland.

Vårt porträtt af prinsessan Ena är taget som brudtärna vid prinsessan Margaretas bröllop. Den andra bilden från Biarritz är ju nog litet ogrannlagda då förlofningen ännu ej är eklaterad. Men när man är så oförsiktig så — — —

KONUNG ALFONS FÖRSTA SAMMANTRÄFFANDE I BIARRITZ MED SIN TILLKOMMANDE, den 25 jan.

G. SUGGIA.

TVENNE VIOLONCELLISTER.

Sverige gästas för närvarande af tvenne cellister af högsta rang — *Guilhermina Suggia* fr. Portugal samt *Marguerete Caponsachi*, med första pris utgången från konservatoriet i Paris. Den förra har med stor framgång konserterat i Stockholm och den senare är känd där från den tid då hon för en fyra år sedan "upptäcktes" bland en liten orkester på Novilla i Stockholm och redan då beundrades af den stora musikvärlden där.

M. CAPONSACHI.

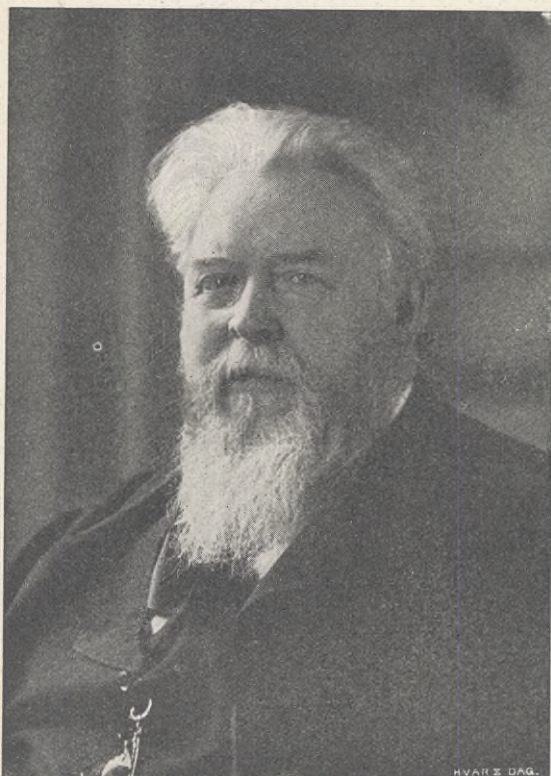

Foto. Jonas P. Peters. Lund

Klisché: Bengt Sjöberg

65 ÅR DEN 24 JANUARI.

Det porträtt vi meddela af vår populära sångarhjärte är taget å födelsedagen och således det allra senaste. För biografiska data hänvisa vi till årg. I: 19.

DEN ENGELSKA VALSTRIDEN.

En svensk dam, anställd vid ett Londonuniversitet ger i ett bref till en vän följande målände och medryckande skildring af hänförelsen, då Chamberlain, gamle "Joe" blef omvald i sin goda stad Birmingham.

— — — Här är luften full af politik. Ingen talar om något annat. När man träffas, säger man:

— *How do you do? Have you had a nice holiday? What are you?*

Detta senare behöfver ingen förklaring. Jag är *Chamberlainite to the back bone, unionist tariff-reformer and anti-homeruler*. Här tas det så på allvar. Miss H. föreslog att vi skulle ställa upp kandidater och ha ett val i vårt College, och vi äro lika upprörda som någon valkrets. Du vet väl huru "*canvassing*" går till rundt om i landet.

Våra kandidater ha sina kommittéer, och i morgon börjas det. Man hör ingenting annat än politik rundt om. Miss H. är med i det hela med lif och lust, och flere af professorerna hafva lofvat att tala vid *lunch* och *tea-time*. Jag är med i den konservativa kommittén och måste tala för protektionismen om tisdag morgon, "fast jag därom intet vet". Vi ha fyra kandidater, två konservativa, den ene tullvän den andre frihandlare, en liberal och en arbetarekandidat, den senare med det illustra namnet Seaton. Valet är om fredag.

De liberale ha fått en fruktansvärd majoritet, inte sant? Jag menar nu ej i vårt College, utan i parlamentet. Men tänk på "Joe"! — 5,000 rösters öfvervikt, den största han någonsin haft, och detta nu när Balfour föll i Manchester efter tjugu år.

I onsdags, när Birminghamvalet var, gick jag vid tiotiden på kvällen ned till *Strand* med två af sekreterarne här för att se valresultaten. De kastas med skioptikon på kollossala skärmar, uppsatta af tidningarna. Spänningen steg allt efter som det ena telegrammet efter det andra löpte in. Vi hade råkat midt i en konservativ folksamling. Det var på en öppen plats, och tusentals människor väntade där, men det var ändå ingen trängsel eller obehag. Ty Londons folksamlingar bevara ju alltid sitt världsberömda goda humör och den gemytligaste stämning härskade. Så fort några skrikhalsar bjödo till att bråka, ropades genast ett bestämdt: "Shut up!" af mängden. De få poliser, som funnos där, logo faderligt och hade ingenting att göra.

Där var Londons underbara stämning öfver det hela. Rundt omkring oss sjöng storstadsbruset stolt och själfmedvetet, och öfver den stjärnlösa himmelen flammade ouppörligt ljussignalerna från Crystal Palace. Ett rött strålknippe för hvarje liberal seger, ett grönhvitt för de konservativa. Och så kommo telegrammen oafbrutet. Mest liberala förstas. Och så hurrades det och ropades: "*shame!*" eller "*o-o-o!*" från de motsatta partien. Men ingen ofredade den som hvisslade åt ens eget parti.

Vår konservativa omgifning var öfverlägsen och en smula sarkastisk. "*More alien immigrants! More German sausages!*" ... så lät det, när de östra valkretsarna i London, Limehouse, Rotherhithe, Poplar och hvad de heta, alla kommo med liberala landvinningar.

Vi väntade på Birmingham — Chamberlains valkrets — i feber och stirrade, utan att se, på teaternas flammande eldskrifter: SEYMOR HICKS — ELLA-ILNE TERRIS, läste jag tusen gånger och kom knappast ihåg hvem Seymour var, fast han är bedårande och jag har hans porträtt på min *mantle-piece*. — — Så med ens: *Birmingham, North!* Liflig rörelse.

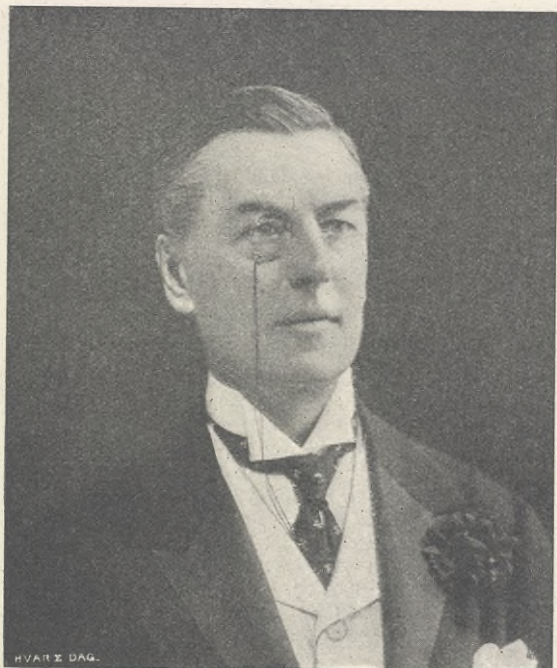
No change! — Den konservative kandidaten kvarstår således. — *Birmingham, Central — no change!* också konservativ! ...

Spänningen stiger, jublet brusar i floder, oemctständligt; bussarna stanna, passagerarne på taket resa sig och stirra som förhaxade på den hvita skärmen. Så komma efter hvarandra alla Birminghams sju valkretsar med öfverväldigande konservativ majoritet — tills slutligen under bedöfvande rop, handklappningar och näsduksfladder: *Birmingham, west — no change — CHAMBERLAIN!* — Hvilken tribut detta ändå är till hans personlighet! Jag skulle ge hvad som helst för att ha varit Chamberlain i det ögonblicket, äfven med ett ramladt parti kring mig.

Rundt omkring: "*Good old Joe! Are we down? — N-o-o-o-o!*" — En enda hvissling. Ingen bryr sig om den. Någon ropar: *Let us cheer for Birmingham!*" Oändligt jubel. En entusiast, bönfallande: "*Let us have it once more, please!*" Mer jubel. Hattar i luften.

Den konservativa sekreteraren på min vänstra sida kramar min arm som om hon ville förderfva mig och svänger vildt en näsduk i den andra handen och drunknar i hänförelse. Hon har annars ett sätt som en hertiginna och förskräcker studenterna en smula, när hon seglar in i rummet, lång och rak och kall. Äfven jag, som dock är en *alien immigrant*, är utom mig. Alltefter som bussarna komma förbi, sedan åter nya telegram undanträngt de Birminghamska, är det hundratals ansikten, som vändes upp mot de nyfikna på taken med ett varmt och leende: "*Joe is in!*" —

Nytt jubel. Aldrig har jag varit med om något intressantare i den vägen och jag skall aldrig glömma det! — — —

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre.

JOSEPH CHAMBERLAIN,

det slagna konservativa partiets ledare, hvilken dock segrade vid parlamentsvalet i Birmingham.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre.

GREFVINNAN AF WARWICK. Ehuru tillhörande Englands alla förnämsta aristokratie är grefvinnan af Warwick en fanatisk anhängare af den socialistiska läran och deltagar ofta personligen som agitator vid politiska val. Hon är ansedd att vara en af Englands skönaste kvinnor.

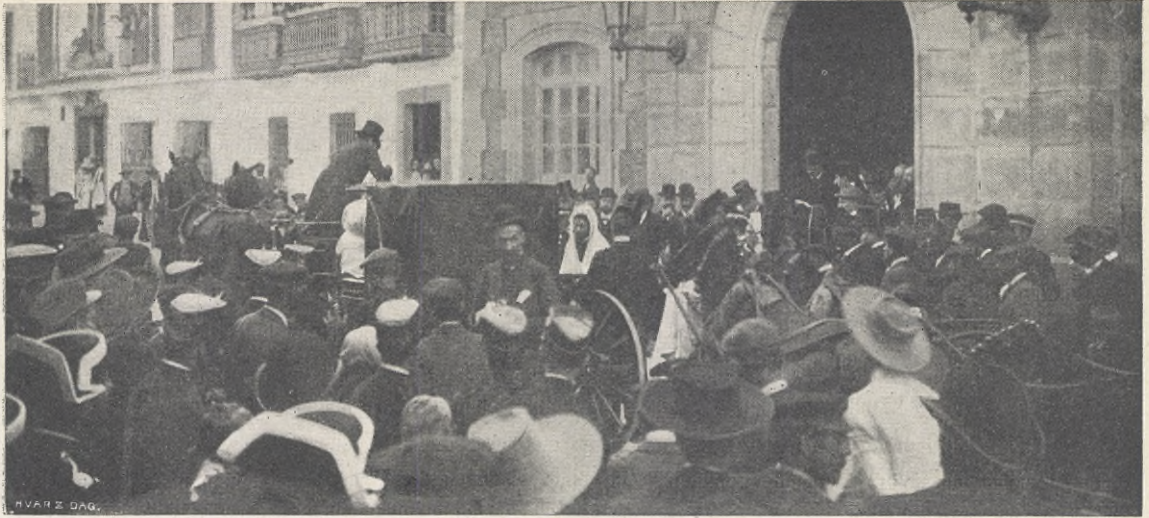

Efter fotografj.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm—Öbg.

FRÅN VALSTRIDEN I ENGLAND: Grefvinnan af Warwick som valagitator bland dockarbetare till förmån för arbetarnes valkandidat Will Thorne.

FRÅN MAROCKO-KONFERENSEN.

Efter fotograf.

MAKTERNAS DELEGERADE LÄMNA DEN FÖRSTA KONFERENSEN DEN 16 JANUARI.

Kliché: Bengt Sjöforsparve

Bismarck uttalade att Marocko-frågan en gång kommer att tända krigsfacklan i Europa. Om den store politiske siaren blir sannspådd eller ej afgöres kanske i den närmaste framtiden. Underrättelserna om de förhandlingar stormakternas och Marockos delegerade föra i Algésiras för det internationella ordnandet af Marockos angelägenheter äro ju icke direkt oroande f. ö., men visst är att ömtåliga frågor föreligga stormakterna emellan och att ingen vet hur det kan sluta. Våra bilder å nästföljande sida äro tagna vid delegerades ankomst m. fl. tillfällen och visa: 1) *Visconti Venosta*, Italiens ombud. 2) *duc d'Almodovar*, konf. president. 3) *v. Radowitz*, Tysklands ombud. 4) *Algésiras borgmästare*, välkomnar sändebuden vid deras ankomst. 5) *Tattenbach*, jämte *v. Radowitz*, Tysklands ombud. 6) *Révoil*, Frankrikes ombud. 7) *Radowitz* i samtal med greffen och grefvinnan *Tattenbach* en morgonstund. 8) *White*, Amerikas ombud. 9) *Marockanska ambassadens främste, Mohammed el Torres*.

Efter fotograf.

FRAMFÖR RÅDHUSET I ALGÉSIRAS UNDER DEN PÅGÅENDE KONFERENSEN. Vi ha i denna fotografi infogat porträtt af den man som, ehuru icke närvarande, dock bör ha ett visst intresse af förhandlingarne, nämligen *sultanen af Marocko*.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparve Stålm.-Gbg.

I ALGÉSIRAS.

10. RÅDHUSSALEN DÅR KONFERENSENS ÄGER RUM.

HVAR 8 DAG

STORMAKTERNAS OCH MAROCKOS OMBUD I ALGÉSIRAS.
(Namn å föregående sida).

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm.—Gbg.

Efter fotografier

SENASTE BILDER FRÅN TSARSKOE-SELO.

Efter fotografi.

TSAREN HÄLSANDE KOSACK-REGIMENTENA

före deras afresa till Östersjöprovinserna, där de hade uppdraget att med alla till buds stående medel kväva upproret. Hur detta uppdrag fullgjorts är väl bekant från dagspressens bloddrypande skildringar af skräckregemente och våldsgärningar i de uproriska länderna. — Den öfre bilden är från samma tillfälle, taget den 19 januari, och synes på slottstrappan tsarevnan och tsarens syster.

Efter fotografi.

NEVA-VÄLSIGNELSEN FÖRLAGD TILL TSARSKOE-SELO.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthm—Gbg.

Vid förra årets traditionella, högtidliga Neva-välsignelse råkade, som man erinrar sig, en kanonkula att förirra sig till närheten af tsarens hufvud. För att undvika ett upprepande af detta förlades ceremonien, i hvilken tsaren (x) deltog, till Tsarskoe-Selo vid en liten damm där.

Eleonora Duse's namn är känt öfver världen, och när man talar om det mest upphöjda i konsten, måste man dröja inför hennes sällsamt poetiska och fängslande gestalt. Står hon i dag så högt, så har det ock legat ett aldrig slutadt sträfvande bakom hennes konst. Så snart hon kunde röra lemmar och tunga, började hennes bana på scenen och hon var då ej mer än 4 år! Men hon tillhörde en släkt, som har att uppvisa en hel rad af sceniska representanter. Första gången man varnsade något af hvad som komma skulle i hennes ungdomliga, drömmande spel var då hon uppträdde som Shakespeares Julia, och redan då spelade hon hela tiden med rosor på långa stänglar i handen. Och ständigt har hon haft en längtan att röra sig och omge sig med en värld af blommor. När hon ger Armand kamelian, ger hon honom hela sin själ, i "Hedda Gabler" har hon en bukkett af violer på bordet, som hon leker med, och som Cleopatra i Shakespeares "Antonius och Cleopatra" går hon öfver en matta höljd af lotusblommor.

I hennes tidigare spel framträdde härefter mera det upprörda och konvulsiviska, hennes mimik återspeglade i rikt skiftande drag alla passioner, vrede, hat, förakt. Det var med Zola's naturalistiska "Thérèse Raquin", som hon väckte stort uppseende i Italien.

Sin egendomliga ton finner hon dock med andra medel. Det är särskilt, när hon kommit i beröring med Italiens mest bländande diktare, Gabriele d'Annunzio, som hennes stil når sin höjd.

Och dessa blommor, som hon bär i sina händer, de liksom meddela sitt väsen till hennes själ, hela hennes spel glider in i en drömvärld, där hon lever ett stegradt lif af skönhet och stämning. I denna trolska atmosfär för hon sin gestalt i plastiska och stora linier. Hon visar sig i dräkter, som i sina mjuka och fulla konturer erinra om antikens och redan här är hon fjärran från allt hvad mode heter. Helst väljer hon en hvit skrud.

Hon rör sig långsamt och med en sällsamt vaggande gång, rösten är som dämpad klockklang, det är, som gick hon på sammet och spann sina tankar af silke. Ingen har förkroppsligat ömheden så som hon i d'Annunzios "Gioconda", som är tillägnad Eleonora Duse med de vackra händerna, händer ej helt vackra i egentlig mening, men som bli det under deras själfulla, skiftande spel.

Och dock är det främst ögonen som spela, dessa stora, djupa, tragiska ögon, som brinna af inspirationens eld och i sina blickar samla dramats själ. Dessa blickar liksom breda ut sitt skimmer öfver hela gestalten och sålunda förenas blickens poesi och kroppens rörelse och händernas spel till en enda stor harmoni af oförläknelig verkan. Och dock, det låter sällsamt, kanske har hon aldrig gripit så djupt, som

Efter porträtt.

Konst. Benet Siffersparre.

ELEONORA DUSE,
den stora italienska tragédiennan, som väntas uppträda i Sverige inom kort.

när hon spelar den blinda i d'Annunzio's märkvärdiga "La città morta", där de stela, gåtfulla ögonen förläna hennes spel en ännu starkare öfverjordisk skönhet.

Under intrycket af hennes utomordentliga konst var det, som man i Roms sceniska kretsar med d'Annunzio som ledare tänkte på att bygga en antik teater nära Rom vid Albanosjön, för att helt ägna sig åt den nya dramatiska stilen och söka att väcka människornas innersta skönhetskällor till lifvet, men den stora tanken strandade på människors oförmåga att förstå den.

Liksom hennes konst går fjärran från allfarväg, deltar Eleonora Duse ej heller mycket i lifvet omkring henne. Hon är mycket svårtillgänglig och döf för alla närgångna frågor om hennes konstnärsbana och lefnadshistoria, hvartill kommer att hon af fysisk klenhet ofta nödgas hvila sig hela dagar. Hon anser att hennes konst på scenen är svaret på alla frågor.

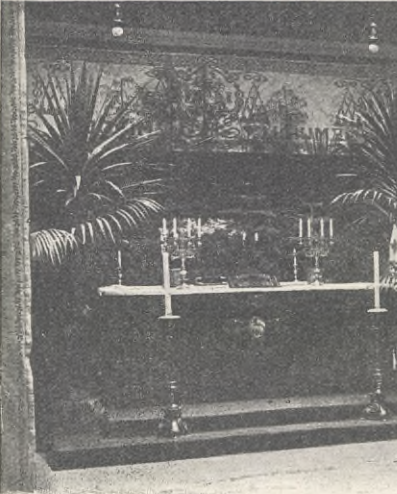
Och härmed bör man ock gifva sig tillfreds. Ty hvad hon eftersträfvat i sin konst, det har hon vunnit. Hon har visat hur skådespelaren måste befria sig från allt effektsökeri — hon har ju till och med uppoffrat sminket — och hon har eröfrat åt sig en konst, som i sin höga, rena stil är en högre och förädlad natur. Hon har visat, att idealet af scenisk konst är att sammansmälta kroppens rörelser och själens mimik, och hon kan därför i ett enda ögonblick blifva vacker eller ful. För en tid, hvilken med all makt begagnar reklamen på samtliga områden, får Eleonora Duse en betydelse som symbol för det högsta och djupaste i all konst.

C. D. Marcus.

LICIUM.

Licium är namnet på ett jämförelsevis nytt etablissement för textil konst i Stockholm, hvilket grundats och ledes af Handarbetets vännerns f. d. föreståndarinna fröken Agnes Branting med fröken Sofie Gisberg som mönsterriserska och fru Börjesson som ledarinna för det tekniska utförandet.

Licium har under några dagars tid haft en utställning i Konstnärshuset i

HVAR 8 DAGS fotograf af Sthlm.

KARNA NILSSON vid sin gobelin-väfstol.

bonader, kuddar m. m., visa, att Licium står på höjden af hvad man i textil konst kan nå i Sverige, hvilket minsann icke är litet.

Man kan icke annat än önska Licium, detta förhoppningsväckande barn, som redan kan så mycket, god fortsättning. Att döma af hvad utställningen visar synes det oförtydligt att Licium har satt sitt mål högt.

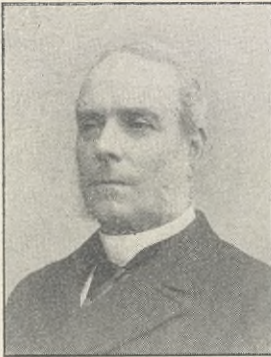
FRÖKEN BRANTING OCH FRU BÖRJESSON.

Stockholm — en, utan öfverdrift sagdt, alldeles förträfflig exposition. Licium odlar framför allt den kyrkliga konsten, hvarom flere antependier, till Västerviks nya kyrka m. fl. kyrkor, bära vittne. Men också andra af Licium utförda textilarbeten, såsom fanor, mattor,

Klöhn: Bengt Sjöbergparre

FRÅN UTSTÄLLNINGEN.

N. KROOK.

75 år fyllde den 21 jan. grosshandlaren Napoleon Krook i Stockholm. Direktör och chef för Krooks petroleum- och oljebolag, hvars stiftare K. är.

A. W. TAMM.

65 år fyllde den 23 jan. kontrolldirektören i Stockholm Adolf Wilhelm Tamm. Stud.-ex. 59. lil. dr. 69, assist. vid Tekn. Högsk. i Sthlm 75, t. f. lektor därst. 83-84. kontrollör vid kontrollverket 88, kontr.-dir. och chef därst. 91. Stadsfulm. i Sthlm 96-04. Af trycket utgillit "Analyser å Järnmalmer" 90, m. m.

P. W. WAHLSTEDT.

Prosten och kyrkoherden Per Wilhelm Wahlstedt fyllde den 21 jan. 60 år. Stud.-ex. 68, prästvigd 72, komminister i Kungs Husby s. å., kyrkoherde i Undersvik, Hälsingland, sedan 81, kontraktsprost i Helsinglands vestra nedre kontr. 97-01.

G. W. LINDQVIST.

50 år fyllde den 30 jan. fabrikören G. W. Lindqvist i Lund. L. är ledamot af stadsfullmäktige m fl. kommunala institutioner samt är sedan många år kassör i Lunds fabriks- och handtverksförening.

J. RÖST.

Grosshandlaren Jonas Röst i Sundsvall fyllde den 23 jan. 70 år. Verkställande direktör i Norrviks ångsags A.-B. En af stiftarne af och verkställande direktör i Medelpads folkbank. Ledamot af Sundsvalls stadsfullmäktige.

A. F. CARLSSON.

Rådman Albert Ferdinand Carlsson i Vänersborg fyllde den 19 jan. 65 år. 62-73 handlande därstädes. Mångårig led. af stadsfullm., ordf. i dråtselkamm. Sedan 82 rådman i Vänersborg, 83 verkst. dir. i U.-V.-H. järnv., led. i styr. för sparbanken, i lasaretsdir., i Elfsb l. landst., i styr. för Enskilda banken m. m.

C. A. M. HJULHAMMAR.

60 år fyllde d 21 jan. konteramiralen Carl Adam Magnus Hjulhammar. Löjtn. vid flottan 74, kapt. 83, komm.-kapt. af 1:a gr. 86, chef för art. dep. vid flottans stat. i Sthlm 91-95, chef för sjökrigshögsk. 98-01, kommandör 99, konteram. 03, befälh. amiral i Karlskr. 04. Led. af stadsfullm. därst., led af en del komm. m. m.

J. V. A. NORSTRÖM.

Professorn vid Göteborgs Högskola Johan Vitalis Abraham Norström fyllde den 29 jan. 50 år. Stud.-ex. 73, lil. dr. 85, doc. i teor. fil. i Uppsala s. å., professor vid Göteborgs högskola sedan 93.

G. F. O. UGGLÅ.

60 år fyllde d. 22 jan. generalmajor Gustaf Fredrik Oscar Ugglå. U.-löjtn. i Värm. regte 63, chef för Krigshögskolan 90, sekundchef för Svea Lifgarde 97, generalmajor i armén 02, chef för II arméfördeln. s. å. F. d. suppl. i styrelsen för Svenska kyrkans mission, led. i styrelsen för Evang. fosterlandsstiftelsen m. m.

C. F. ÅKANSSON.

60 år fyllde den 19 januari fabriksidkaren Claes Hakansson i Kinna, en af Marks häraads större industridkare.

C. F. VAHLQUIST.

Led. af Riksd. A. K. regementsläkaren, med. dr. Conrad Fredrik Vahlquist i Skemninge fyllde d. 25 jan. 50 år. Stud.-ex. 78, med. dr. 89, reg.-läk. vid A. Lifgr. regtet 99. Sedan 94 ordf. i Skemninge stadsfullm., sedan 1900 led. af Riksd. A. K., sedan 02 led. af Östergöt. läns landsting, led. o. v. ordf. i styr. för tvångsuppostr.-anst. å Bona, led. af kyrko- o. skolråd m. m.

B. C. HANELL.

Ingenjören vid Stockholms Transport- o. Bogserings A.-B. Birger Carl Hanell, fyllde den 14 jan. 50 år och kunde vid samma tillfälle fira 25-års-jubileum som chef för bolagets varf å St. Ekensberg, Liljeholmen.

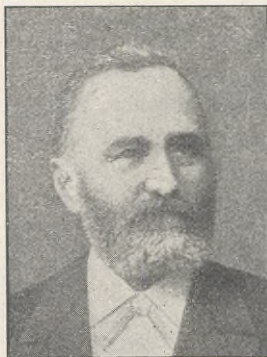

PORTRÄTTGALLERI

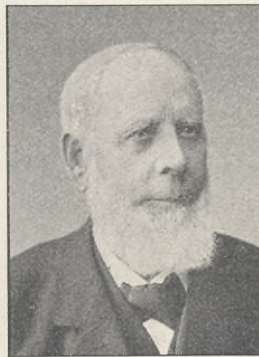
E. C. HEDSTRÖM. †

Klockaren och organisten i Visnum, Värmland, Christian Hedström afled den 11 jan. 85 år gammal. Efter aflag studentexamen blef H. folkskollärare i Visnum 42; aflade kyrkosångarex. i Karlstad 38, organistexamen vid Musikiska Akad. 42. Innehade flera offentliga uppdrag inom kommunen.

J. SÄLLSTRÖM. †

Grosshandlaren, v. konsu'n Johannes Sällström afled d. 27 dec. i Neder-Kalix 75 år gammal. Banbrytare på sin ort för sågverksrörelsen, innehade S. äfven flere förtroendeuppdr., såsom led. i komm-nämnden, i beviln.-beredn., v. ordf. i komm-stämman. Led. af riksd. A. K. 87. Mångårig landstingsman.

M. ANDERSSON. †

En af märkesmännen på södra Dal, f. riksdagsmannen Magnus Andersson i Stigen afled d. 1 jan. 73 år gammal. Led. af Riksd. A. K. för Nordals, Sundals och Valbo domsaga 88-93, mångårig landstingsman, led. af hushållningssällskapet, grundläggare o. led. af Valbo härads folkbank m. m.

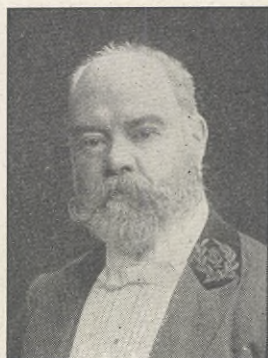
A. H. G. LJUNGGREN. †

Den 25 jan. afled i Jönköping härads höfding Axel Herman Georg Ljunggren. Född 44, stud.-ex. 62, häradsb. i Västra härads domsaga 84, v. ordf. i Jönk. l. landsting, ordf. i Sällsö municipalsstyr. o. sparbank. Led. af Jönk länns pröfningsnämnd och inskrifningsrevision m. m.

H. F. F. GRUNDELIUS. †

Den 12 jan. afled i Falun kamreren Hjalmar Fritiof Ferdinand Grundelius, 76 år gammal 77-86 ombud för Sthlms m. ll. köpmannafören., 84 skattmäst. i hush.-sällsk. Led. af stadsfullm., ordf. i styr. för Falu stads sparb., mångårig ordf. i bevilningsnämnd., led. af pröfn.-nämnden m. m.

H. W. v. PHILP. †

Den 18 jan. afled i Sthlm föreståndaren för Stockholms privatgymnasium Hugo Welam von Philp, f. 44. Stud. 62, fil. dr. 96. Sed 67 lär. i ett femtal läroverk i Sthlm, 83 adj. vid Sthlms h. realläroverk. Sedan 88 jämte ing. A. E. Hellgren förest. för Sthlms privatgymnasium. Utgivare af många läroböcker.

J. EKBERG. †

Den 23 jan. afled i Kyrkefälla prästgård kyrkoherde Johan Ekberg Stud.-ex. 69, prästvigd 72, kyrkoherde i Åsled 84, i Kyrkefälla sedan 96.

N. P. NILSSON. †

I Malmö afled den 17 jan. cigarrfabrikören Nils Peter Nilsson, 46 år gammal. N. grundade för 20-tal år sedan Bremer-Cigarrfabriken i Malmö. Kassör i Skånska tobaksfabrikantföreningen.

J. A. ANDERSSON. †

Den 19 jan. afled i sitt hem i Kisa en af ortens märkligaste män, garverifabrikören J. A. Andersson. F. 44, sedan 60 bosatt i Kisa, har A. drivit en omfattande affärsverksamhet samt har hans rastlösa verksamhet i hög grad kommit Kisa samhälle till del.

D. H. WESTLING. †

F. d. handlanden Daniel Henrik Westling i Stockholm afled den 17 jan. 59 år gammal. Intresserad af allmänna angelägenheter, var han led. af stadsfullmäktige under en valperiod. En af stiftarne af och en tid kassör i "Bostadsällskapet Astrea".

S. P. SIGURDH. †

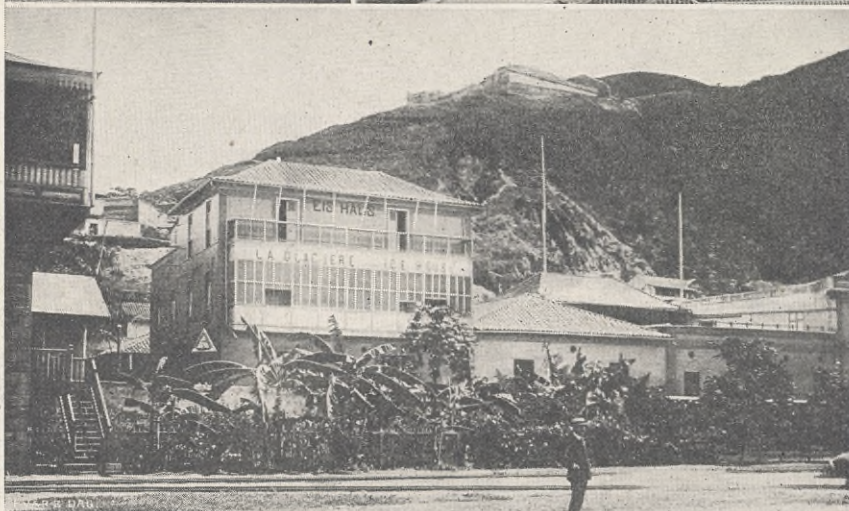
Den 28 jan. afl. i Sthlm skriftst. Sigurd P. Sigurdh, f. 74, Skåning till börd, skulle S. eft. afl. mög.-ex. bli tandl., men slog sig snart på skriftställarskap. Arb. först i Figaro, sign. Peregrinus, var därpå i Östgöten o. en kort tid i Sthlmsbl. S. har utg. novellsaml. "Det gula huset" o. en diktsamling "Junker Börje".

HVAR 8 DAGS ILLUSTRATIONER reproducera direkt från originalfotografier.

H. S. D. begagnar sig således ej af det ur alla synpunkter förkastliga sättet att i brist på fotografier kopiera utländska tidningars tryckta illustrationer. — H. S. D. har de yppersta förbindelser för fotografiskt materiel öfver snart sagt hela världen — och har ingen anledning att sky de visserligen ofantliga kostnader som krävas för att häfda sin rangplats som själfständig illustrerad tidsskrift.

Redaktionen.

KONFLIKTEN MELLAN FRANKRIKE OCH VENEZUELA.

1907 fotografier

Klubb: Bengt Sjöström.

Öfverst: PRESIDENTEN OCH FRU CASTRO SAMT RESIDENSET »MIRAFLORES» I CARACAS. Nederst: FÄSTNINGEN GUAYRA som troligen först blockeras af franska flottan.

CASTROS KRIGARE beredde att mottaga de fiendliga trupperna. Efter att republ. Venezuelas president, *Castro*, på ett förolämpande sätt behandlat Frankrikes sändebud där har öppen brytning inträffat. Den vida mer energiske och tilltagsne än i mellanfolkliga sedvänjor hemmastadade presidenten håller sig beredd att mottaga hvarje aktion från de redan utsända franska krigsflottan.